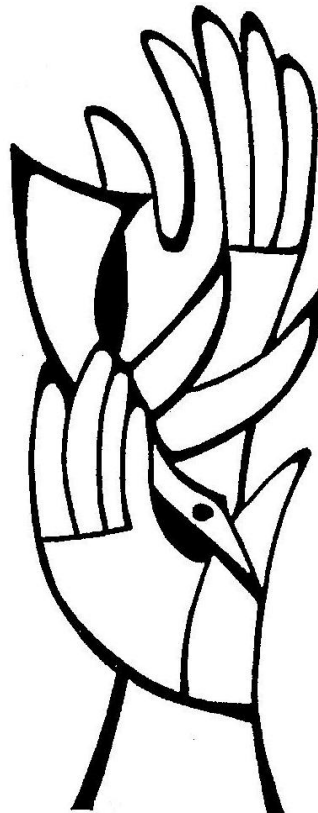

**VIERING VAN
ALLERZIELEN**

*De momenten waarop mensen
een indringend en verhoogd besef van het leven
- ook van het eigen leven - hebben,
zijn bijna altijd de ogenblikken
dat ze alleen zijn en stilte kennen.*

*Een cultuur van lawaai maakt ons doof voor
de wezenlijke dimensie van de werkelijkheid.*

(Ton Lemaire)

VOORAF

Orgelspel

INTREDE.

Lied.

Wees voor mij een beschuttende rots (3c.)

t.: Sytze de Vries

m.: Willem Vogel

BEGROETING.

*Het frisse blad heeft
z'n tijd gehad, verkleurt
en is bezig met neergaan.*

*De berm langs ons pad
is niet langer meer
met bloemen gesierd.*

*De vogels zwijgen;
nog wat gekras
en zenuwachtig gekrijs.*

*De velden raken leeg;
de rek is uit het gewas
en het gras vergeelt . . .*

*Het ontgaat mensen niet;
ze kennen zichzelf terug in
dit stil gebeuren van nature:*

*het leven ontmanteld - niet dood;
de tooi afgelegd - het hart klopt;
alles sluimert - tot het wordt gewekt.*

*Hartelijk welkom u allen
hier omwille van elkaar
in Gods naam samen.*

+

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (c3.)

SCHULD BEKENNEN.

V.: Bracht ik vrede
waar onvrede heerst -
had ik lief
waar haat regeert -

deed ik recht
waar onrecht bestaat;
gaf ik vertrouwen
waar vertwijfeling is -

wekte ik hoop
waar wordt gewanhoopt;
schiep ik licht in duister
'n lach op 'n droef gezicht -

heb ik meer getroost
dan om troost gevraagd;
meer begrip getoond
dan begrip verlangd -

heb ik aandacht gegeven
zonder erom te vragen;
heb ik anderen vergeven en
mezelf verantwoording gevraagd ?

**A.: Vergeven wij elkaar
en God en Goed ons allen.**

BEZINNING.

**A.: Kyrie eleison
Kyrie eleison
Kyrie eleison**

*" Het is alsof pijn en lijden
ons bestaan moeten bestuiven.*

**A.: Kyrie eleison
Kyrie eleison
Kyrie eleison**

*Het is alsof droeve tranen
onze liefde moeten losweken.*

**A.: Kyrie eleison
Kyrie eleison
Kyrie eleison**

*Het is alsof elke geboorte
zijn tol vraagt.*

**A.: Kyrie eleison
Kyrie eleison
Kyrie eleison**

GEBED.

Niemand weet wat honger, dorst,
wat liefde lijden, leven is -

alleen wie 't mee- en doormaakt,
aan den lijve ervaart en diep beleeft.

Niemand weet waar Gij bent,
wie Gij zijt, hoe Gij heten moet -

alleen wie U vindt
in de jubel van de liefde,
de trouw van alledag,
in de bodem van de pijn,
op de put van de dood -

U de Eeuwige in de tijd.

Amen.

Lied. Voorbij (3c)

*t.: Adema van Scheltema
m.: W. Vogel*

GEDACHTE.

Naar Psalm 1

Zalig de mensen die
niet kletsen of zwetsen
en niet te zien zijn waar
gelald en gelasterd wordt.

Zalig de mensen die
als van nature goed doen
en zich blijven afvragen:
is het genoeg wat ik doe?

Zalig de mensen die
trouw zijn en vertrouwen wekken;
voor allen die ze ontmoeten
zijn ze puur genade, rijke zegen.

Het spoor van eerbied dat zij
stil en in deemoed trekken
staat voor eeuwig gegrift
in het Hart van de tijd.

Lied. Voorbij (3c)

HET EVANGELIE.

Matteüs 5

Jezus ging de berg op, zette zich neer
en sprak tot die hem gevolgd waren:

Zalig die eenvoudig en bescheiden zijn;
hen behoort de hemel toe.

Zalig die treuren;
zij worden getroost.

Zalig die zachtmoedig zijn;
zij vinden een thuis.

Zalig die honger en dorsten
naar recht en gerechtigheid;
zij worden verzadigd.

Zalig die barmhartig zijn;
zij zullen genade beleven.

Zalig die hun zinnen zuiveren;
zij ontmoeten God in hun hart.

Zalig die vrede brengen;
zij worden Gods volk genoemd.

Zalig die oprecht en waarachtig zijn
en om mijnentwille beschimpt worden.

Zij zullen hun loon niet mislopen.

GEDACHTENIS.

Licht, lied, hun namen
orgel speelt voor

Lied. Soms even zwijgen mensen (c1.)

*t.: Sytze de Vries
m.: W. Vogel*

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die vergeten zijn heengegaan.*

Lied. Soms even zwijgen mensen (c2.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die van uitputting stierven.*

Lied. Soms even zwijgen mensen (c1.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die als kind het leven lieten.*

Lied. Soms even zwijgen mensen (c2.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die op vredesmissie
het leven laten.*

Lied. Soms even zwijgen mensen (c3.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die ons zijn voorgegaan.*

Lied. Soms even zwijgen mensen (c4.)

MEDITATIE.

Toen ik achttien was, had ik een heel diepe ervaring. Het gebeurde aan me. Wat dan? Als ik dat probeer te vertellen ga ik stamelen. Ik voelde me in die tijd niet gelukkig. Maar dwars door alles heen ervoer ik ineens een Liefde die alles omvat. Ik was een heel nietig wezentje in een heel Grote Werkelijkheid, die mij vulde met liefde en zin, Het voelde als God. Was het Iemand of Iets ? . . . Wat ik voelde was een geheimvolle Aanwezigheid die mij eindeloos te boven gaat en die tegelijk verborgen is in alles. Ik voelde me verbonden met alles en iedereen . . . Ik was niet anders dan tevoren; ook de wereld was nog altijd even gebroken als altijd. In zekere zin werd ik daar nog gevoeliger voor. Toch was er iets gebeurd, dat voor altijd invloed zou hebben.

(Loes Marijnissen 2010)

Kort orgel

Sommige mensen hebben van nature wat anderen slechts met de grootste moeite te pakken krijgen. Er zijn er die *het in de vingers hebben*, wat zeggen wil dat ze met gemak een perfect resultaat scoren. Sommige mensen blijken 'n talenwonder te zijn, anderen hebben 'n wiskundeknobbel of zien *met 'n half oog* wat anderen met twee ogen nog ontgaat.

Zo kun je jezelf afvragen of er mogelijk ook mensen zijn die 'n sterke diepte-antenne hebben. Als het, zeg maar, gaat over verschijningen in Lourdes en Fatima, waar Maria destijds aan kinderen verscheen, moeten we dan - wat velen wel willen maar moeilijk kunnen - denken aan 'n heldere gloed die uit 't niets ineens aan de hemel, in 'n boom of in een donkere nis oplicht ? Of gaat het hier om een weliswaar bijzondere maar toch 'natuurlijke' gave van sommige mensen - wellicht met name kinderen - om binnen de tijd de eeuwigheid te beleven, in de beperkte aardse ruimte oneindigheid te ervaren; - mensen voor wie het onzichtbare gezicht heeft, de stilte spreekt ? Er zijn mensen die heel reëel, bescheiden, zelfs schuchter 'bekennen' gezien, ervaren, beleefd te hebben wat of wie *verborgen, buitenwerelds* heet.

*Ik weet nog hoe ik eens als kind
mij neerboog in een veld vol wind
en plukken wou een hoge halm.*

*Toen droeg de wind een wijde psalm
vanuit de ruimte naar mij toe
en God was er ik weet niet hoe,*

*En één seconde in de tijd
doorgrondde ik de eeuwigheid . . .*

*Ik huiverde en plukte niet
maar wist toen ik het veld verliet
dat dit gebaar begonnen was
lang voor mijn kind-zijn in dat gras
en dat voorbij de grens der tijd
ik plukken zou in eeuwigheid.*

(Catharina Visser 1977)

+

Ik durf te zeggen dat deze visioenen belangrijke informatie geven en voor sommige mensen een troost kunnen zijn. 'Niemand is verloren' is een belangrijke boodschap die ik steeds 'zie'. In de chaos van het leven is een enorme orde aanwezig die wij niet kunnen begrijpen of omzetten in begrijpelijke taal. Net als velen struikel en stotter ik mij door het leven heen. Ik heb 'gezien' dat in de chaos van het leven een enorme orde en structuur aanwezig is, die wiskundig logisch lijkt te zijn en eeuwig is. Misschien geven ze zicht op het leven na de dood, op 'thuiskomen' in een eeuwig licht. Daarover wil ik getuigen; tot steun voor ieder mensenkind.

(Iris van Haaren 2007)

Kort orgel

Of in onze tijd en in de nabije toekomst ons inzicht in het volle leven, onze intuïtie voor de 'hele werkelijkheid' van leven en dood groeit, hangt mede af van hoe we het leven in deze wereld persoonlijk en als samenleving inrichten. Gevraagd naar een praktische oplossing voor persoonlijke levensvragen en de problemen van deze tijd antwoordde de vermaarde psycholoog Erich Fromm: 'Rust . . . Stilte ervaren . . . Wie van richting wil veranderen moet eerst stoppen.' En de filosoof Ton Lemaire schrijft dat mensen een diep, verhoogd besef van het leven hebben op momenten dat ze alleen en stil zijn en dat een cultuur van lawaai ons doof maakt voor de wezenlijke diepte van de werkelijkheid.

*Soms hoor je mensen
- hier niets meer te hopen
en alle stappen-terug zijn gezet -
oprecht en gemeend zeggen:
Het is goed zo; ik ben het leven dankbaar.*

*Soms hoor je mensen
- ze hebben alles doorgemaakt
en weten wat hen te wachten staat -
vanaf hun ziekbed anderen bemoedigen;
alsof de pijn geleden, de dood verleden is.*

*Soms groeit in mensen
- na 't sterven van een dierbare en
alle zorg en treurnis om hem of haar -
in rust en stilte het vaste vermoeden:
ze zijn heengegaan, ze zijn terecht.*

(Peer Verhoeven)

Kort orgel

BELIJDEN.

lied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

K.: *Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
anders-zijn het wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Twijfels, vragen wie ben ik
horen bij het leven
in een lieve mensenblik
verlicht en opgeheven.*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING.

Brood en Beker
collecte orgelspel

*In het lijden ervaren mensen
hoe gebroken hun bestaan is
Dit is alleen maar te aanvaarden
wanneer ergens ooit de uiteindelijke
heling mag worden verwacht
(Prof. dr. F. J.J. Buytendijk)*

BROOD EN BEKER.

*Een vonk zijn we maar;
een vonk toch van het
Licht dat niet dooft. -*

*Een zuchtje zijn we slechts;
een zucht toch van de
Adem die niet stopt. -*

*Een moment zijn we enkel;
een moment toch van de
Eeuwige die Gij zijt. -*

Lied.

Min de stilte in uw wezen

t.: Adema van Scheltema
m.: WillemVogel

*Wij breken het brood:
delen ons kwetsbaar bestaan.
We drinken de beker:
delen samen zoet en zuur -*

*in vol vertrouwen
dat wie we zijn en wat we doen
niet als gras verdort,
als blad verwaait.*

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

**A.: Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander
zij houden de Heer in leven onder ons
zij zijn hem trouw tot alles is volbracht.**

V.: *Gij, Vader door alle tijden
gezien en gevierd als bron van leven,
gezocht vermoed voorbij de dood -*

*van wie wij vol zijn zonder 't te weten,
aan wie wij hangen zonder 't te beseffen;
die wij noemen met dierbare namen:
Leven, Liefde, Trouw,
een Hemel van Geluk die ons wacht -*

*Gij van wie gezegd wordt
dat Ge de mens met zorg
uit aarde hebt geboetseerd
en als een kunstenaar
uw ziel in hem gelegd;*

*Gij die hem het leven hebt ingeblazen
en zo met U en alwat adem heeft
hecht verbonden -*

*Gij die wordt geroepen
wanneer de nood het hoogst is;
die wordt gevoeld
wanneer het leven pijn doet;
die nadert waar alles wijkt;
wordt gezien in diepe nacht -*

*Gij God en Vader, Gij hebt
uw ware gezicht laten zien
in leven en sterven van die ene mens,
U een zoon ons een naaste:
Jezus Christus.*

**A.: Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander
zij houden de Heer in leven onder ons
zij zijn hem trouw tot alles is volbracht.**

*Hij keek en luisterde onbekommerd
en blij naar vogels en bloemen;
maar moest huilen om de dood van
een kind, het verlies van een vriend -*

*hij wees op de bomen en leerde ervan:
'al verliezen ze hun tooi en
staan ze naakt in de winter,
straks in de lente botten ze uit',
maar zag met angst en beven
zijn uur naderen -*

*hoog op de berg, verrukt van U,
straalde hij van geluk;
maar aan het kruis
schreeuwde hij vertwijfeld:
God, mijn God, waar ben je?*

*Op het laatst
heeft hij met het brood
in zijn handen gezegd:
'Dit ben ik en ik verzeker u
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.'*

*Hij droeg zijn beker over en zei:
'Deel hem samen, geef hem door,
want Ik zal er pas weer van drinken
wanneer alle leven in God is voltooid.'*

*Oog in oog met het einde
kon hij zeggen:
'Vader, in uw handen leg ik me neer'.
Tot meer is geen mens in staat.*

**A.: Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander
zij houden de Heer in leven onder ons
zij zijn hem trouw tot alles is volbracht.**

*Zoals Hij voelde voor het leven,
leefde met de mensen,
vertrouwd was met de Vader,
had de dood geen vat op Hem
en is hij ons een broeder
en God een zoon geworden.*

*In Hem, met Hem en door Hem
zal het leven dat wij delen
eens voor altijd worden voltooid.*

*Daarom vieren wij Hem,
nu we naam willen geven aan
wat we hopen en vermoeden:
alle leven hangt aan God,
aan God die liefde is en
niets en niemand vallen laat.*

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

Het brood breken

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Lied aan het licht
t.: H. Oosterhuis;m.: A. Oomen

ZEGENWENS.

**ZEGENEN WIJ ELKAAR.
VOORAL HEN
DIE ONS HARD NODIG HEBBEN.**

**EN MOGE GOD EN GOED
ONS ZEGENEN
IN DE NAAM VAN VADER
ZOON EN HEILIGE GEEST.**

AMEN.

ORGEL